

BUBBELS

Waar denkt u aan bij bubbels, aan champagne bij een feestelijk moment? Dat was vroeger (ook) mijn eerste gedachte. Nu denk ik aan de bubbel van de thuiswerker, best prettig in een vrijstaande woning, zonder jengelende kinderen. Maar stress ligt op de loer, als je partner ook thuis werkt, je onderwijzer(es) voor je kinderen moet zijn en je zojuist de uitnodiging voor een virtuele 'vrimibo' hebt geaccepteerd. En wat te denken van de bubbel waar de algoritmes op sociale media je in kunnen doen belanden? Je krijgt informatie en reclame die volgens het algoritme bij je past, het 'andere geluid' wordt zorgvuldig weggehouden. Iedereen in zijn of haar eigen bubbel, zagezegd.

In 'mijn' bubbel bestaat het werk voornamelijk uit vraagstukken op het gebied van loonheffingen. Het ontwikkelen en (administratief) inrichten van arbeidsvoorwaarden en het beantwoorden van (soms verrassende) vragen. En het schrijven van een artikel of column. Zoals deze, waarin de bubbel van de inkomensafhankelijke combinatiekorting (IACK) min of meer centraal staat.

De IACK is een korting op te betalen inkomstenbelasting bij een arbeidsinkomen van 5.153 euro (of meer) en bedraagt 11,45 procent van dat arbeidsinkomen. De maximale korting is 2.815 euro; geen klein bier.

Kort gezegd: iemand moet ten minste zes maanden op hetzelfde adres ingeschreven staan, met een kind dat

bij de aanvang van het kalenderjaar de leeftijd van twaalf jaar niet heeft bereikt, zonder partner zijn of, als er wel een partner is, zelf het laagste arbeidsinkomen hebben. De IACK haalde onlangs twee keer het nieuws in mijn bubbel: in de rechtspraak en in een brief van het kabinet naar aanleiding van vragen door RTL Nieuws.

De journalisten deden onderzoek naar de IACK voor werknemers (arbeidsmigranten) in Nederland, ingeschreven op een buitenlands

woonadres waar het gezin (partner en kinderen) woont. Omdat de partner niet in Nederland woont, is die voor de Nederlandse regelgeving geen fiscaal partner. Waarmee deze werknemers voldoen aan de wettelijke vereisten voor het toekennen van de IACK, namelijk alleenstaande ouder met kinderen, ingeschreven op hetzelfde adres.

De Rechtbank Gelderland heeft onlangs beslist in een zaak waarin het duidelijk is dat moeder en kind gedurende het hele jaar op hetzelfde adres gewoond hebben (deels in Griekenland en deels in Nederland), maar formeel niet voldoen aan het criterium van ten minste zes maanden samen ingeschreven staan in de basisregistratie personen. Immers, Griekenland kent deze vorm van registratie niet.

Formeel doet de Belastingdienst het twee keer goed. De arbeidsmigranten hebben voor de Nederlandse fiscaliteit geen partner, zijn ingeschreven op hetzelfde adres als hun kind(deren) jonger dan twaalf jaar en hebben een inkomen van meer dan 5.153 euro. De moeder krijgt deze niet, want niet lang genoeg samen ingeschreven op hetzelfde adres. Toch wringt dit alles, ook voor de Belastingdienst. Immers, waar was de korting destijds voor bedoeld en hoe pakt dat in de praktijk uit?

Het kabinet is voornemens het 'lek' voor arbeidsmigranten door wetswijziging snel te repareren. De rechter lost de aan hem voorgelegde vraag op met de menselijke maat. Hij kijkt daarbij vooral naar de wetsgeschiedenis en de bedoeling achter de introductie van deze heffingskorting. In dit geval: waar voldoende duidelijk is dat ouder en kind het gehele jaar samen hebben gewoond, gaat de bedoeling voor de (huidige) formele regel.

En dan de loonbelasting. Tot 2015 stond er in de Wet LB dat vergoedingen 'voor zover zij naar algemene maatschappelijke opvattingen niet als beloningsvoordeel worden ervaren' onbelast zijn. Het gaf de inhoudingsplichtige en de Belastingdienst de ruimte – en de rugdekking – om in voorkomende gevallen, en ondanks dat er sprake is van loon uit de dienstbetrekking, toch tot niet-belastbaarheid te komen. Zou die tekst terugkomen, nu de menselijke maat weer een rol mag spelen?

Column

Mr. J.R. (Remko) Hesse

Adviseur loonheffingen bij
Foseti bv

